

tir la oloreta..... ¡eh! ¿que li pareix compare?

L'atre—¡A sé que es chansa, Baoret!

Yo—La Donsayna no podia tampoc ser eterna, perque es nesesita tindre gran buf, y molta forsa en lo pulmó pera ferla sonár, y yo com m' há quedat á-soles, y per atra part estic també un poc dañat del pit.....

B.—Aném aixó es que trata de anarsen á Sueca á vore á la costella, y als amigachos.....

Yo—Ganetes tinc, perque estic yá hasta la coroneta *dels garbanços*, y de les atres guindaines de este terreno: pero no es solaments aixó lo que sá callár per ara la orquesta donsaynil, sino el desich de complaure als suscritors.

B.—¡Bon modo es eixe!..... ¡deixarselos en la mel en la boca!

L'atre—¡Y á la meua Chesualda feta un lluquet, y en perill..... de lo que vosté no sap; pues me la deixi *en un estado interesante*!

Yo.—Aixina s'encontra ara, si ham de creure als paperots de *estrangis*, la reyna de Inglaterra.....

L'atre.—Encara qu' es mala comparansa; pero deixemse estar de tabalets, y tornem á la donsayna. ¿Que que vol donarlos als suscritors, pera complaurelos?

Yo.—Primerament les gràcies, y el numero quels falta, y d' asi un poc de temps un atra musica de mes gust, y de millor armonía; perque asó de ara no ha segut mes que un ensayo, una probeta; y com estém agrair a les simpaties, que mos manifesten, y á la pasensia, que han tingut en oir les insulces tocatas de un